

ת"פ 29277/03/18 - מדינת ישראל נגד אחמד עג'ב

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 29277-03-18 מדינת ישראל נ' עג'ב

בפני
כבוד השופט שלמה בנג'ו
בעניין:

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אחמד עג'ב

הנאשם

גזר דין

כתב האישום המתוקן:

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של **איומים** - עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (**להלן: "חוק העונשין"**) ועבירה של **הפרעת שוטר במילוי תפקידו** - עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

לפי עובדות כתב האישום המתוקן, מר אחמד אבו עישה (**להלן: "המתלונן"**) מתגורר בדירת מגורים ברח' בחיפה (**להלן: "הדירה"**).

בתאריך 10.3.2018 בשעה 01:00, הגיע הנאשם לפתח דירתו של המתלונן וביקש ממנו שני כדורי ריטלין, המתלונן סירב לבקשתו של הנאשם ומסר כי הכדורים שייכים לבנו, בתגובה אמר הנאשם למתלונן כי יראה לו ועזב את המקום.

בהמשך, באותן נסיבות במהלך מעצרו של הנאשם, עת ניסו השוטרים סוקולוב רונה ופישר ישראל (**להלן: "השוטרים"**) להכניס את הנאשם לניידת המשטרה (**להלן: "הניידת"**), הפריע הנאשם בכוונה לשוטרים כשהם ממלאים תפקידם כחוק או להכשילם בכך, באופן שסירב להיכנס לניידת וכן התנגד למעצר באופן שהשתולל, צעק, הניף את ידיו וניסה למנוע מהשוטרים לאזוק את ידיו.

בהמשך, עת נחקר בתחנת המשטרה בחיפה, על ידי השוטרת מירי רוזנברג, איים עליה הנאשם בפגיעה שלא כדין בגופו של המתלונן, באופן שאמר לה שירצח את המתלונן וזאת בכוונה להפחידה או להקניטה.

טענות הצדדים:

טיעוני המאשימה:

המאשימה הגישה את טיעוניה בכתב ובהם חזרה על עובדות כתב האישום המתוקן והדגישה את הערכים החברתיים בהם פגע הנאשם והם חופש הפעולה והבחירה של הפרט, וכן הגנה על שלווה הנפש של האדם ועל אוטונומיית הפרט לקבל את החלטותיו מבלי שיופנה נגדו מלל מאיים שיש בו כדי להפחידו או להקניטו. המאשימה טענה כי מידת הפגיעה

בערכים אלה הינה גבוהה הואיל והנאשם איים ברצח על המתלונן בפני השוטר בעודו מצוי תחת חקירה בתחנת המשטרה. עוד הציגה המאשימה פסיקה המעידה לשיטתה על העונשים המקובלים במקרים דומים ועתרה לקביעת מתחם ענישה הולם הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד לשנת מאסר בפועל. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, הפנתה המאשימה לרישומי הפלילי של הנאשם הכולל 29 הרשעות קודמות בעבירות בתחום האלימות, הרכוש והסמים, בעטיין ריצה הנאשם תקופות מאסר מאחורי סורג ובריח. לאור האמור, עתרה המאשימה להטלת עונש של מאסר בפועל בתוך המתחם שהוצע, לצד מאסר על תנאי וקנס כספי.

טיעוני ההגנה:

ההגנה הסכימה לעניין הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו, אך יחד עם זאת סבורה כי מתחם העונש והעונש המתאים בענייננו הוא שונה. ראשית, טענה ההגנה כי מתחם העונש ההולם בגין עבירות איומים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו מתחיל בעונש מאסר מותנה ולעיתים אף בעונשי של"צ ועד למספר בודד של חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות. אשר לפסיקה שהוצגה על ידי המאשימה, נטען כי מדובר במקרי קצה, שכללו איומים על עובדי מדינה ושוטרים, שלא כמו המקרה דכאן. ההגנה ביקשה להתחשב בכך שהנאשם לקח אחריות, הביע חרטה והודה בהזדמנות הראשונה לאחר תיקון כתב האישום, אשר תוקן משמעותית לאחר ניהול הליך הוכחות. ב"כ הנאשם הפנה לכך שהנאשם נדון לפני מספר חודשים בתיק אחר בעבירת איומים ולא צירף את תיק זה משום שכפר באותם רכיבים שבסופו של דבר נמחקו מכתב האישום המקורי ואילו כתב האישום היה מתוקן קודם לכן, היה הנאשם מצרף את תיק זה והעונש הסופי שהיה מוטל עליו היה זהה. ההגנה ביקשה מבית המשפט להתרשם מהנאשם, שהינו שבר כלי, ובסיטואציה הקשה בה היה נתון בתחנת המשטרה, לאחר שהטיחו בו ביצוע עבירות שהיה בטוח שלא ביצע אותן. לאור האמור, עתרה ההגנה להטלת ענישה צופה פני עתיד או לחילופין להסתפק בתקופת בה היה הנאשם במעצר בגין תיק זה.

דבר הנאשם בטרם מתן גזר הדין:

הנאשם מסר כי הוא מצטער, וכי הוא גר ומטפל באימו לבד. עוד מסר כי יש לו בעיות ברגליים והוא מתקשה בעמידה.

דין והכרעה עונשית:

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

מעשיו של הנאשם פגעו במספר ערכים מוגנים.

בעבירת ההפרעה לשוטר במילוי תפקידו, פגע הנאשם בערך המוגן של הגנה על שלטון החוק והסדר הציבורי. בעבירות האיומים, פגע הנאשם בערכים המוגנים של ההגנה על שלווה הנפש, שלמות הגוף והביטחון וחופש הפעולה של הפרט. יופים הדברים שנאמרו בעניין זה ברע"פ 2038/04 שמואל לם נגד מדינת ישראל (2006):

"האיום הוא אפוא ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי, וזאת כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלווה נפשו, ביטחונו וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן

את חירות פעולתו של הפרט שכן פעמים רבות האיום כרוך גם בצפייה להתנהגות מסוימת מצד המאויים שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום. עמד על כך השופט גולדברג בע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (להלן - פסק דין ליכטמן [1]), בעמ' 378: "מניעת ההפחדה וההקנטה לשמן היא שעומדת ביסוד האינטרס החברתי המוגן בעבירת האיומים שבסעיף 192 רוצה לומר, אינטרס החברה להגן על שלווה נפשו של הפרט (person's peace of mind) מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין. אינטרס חברתי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט. כי גם אם אמרנו, שאין בסעיף 192, בהבדל מסעיף 428, דרישה, שמטרת האיום תהא להניע את המאויים לעשות מעשה או להימנע ממעשה, בידוע הוא, שבמקרים רבים מושמעים איומים per se מוסווה להתנהגות המצופה מן המאויים. נמצא, כי סעיף 192 מקדים רפואה למכה ומונע מלכתחילה פגיעה עתידית בחרות הפעולה של הזולת...".

מדיניות הענישה (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נמצא כי העונשים נעים בין עונשי מאסר על תנאי ועד למספר חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות:

רע"פ 5579/10 **דוד קריה נגד מדינת ישראל** (02.08.10) - נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש, נעדר עבר פלילי, אשר הודה והורשע בעבירות הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והעלבת עובד ציבור. בית משפט השלום נמנע מהרשעתו והטיל עליו 180 שעות של"צ. בית משפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והרשיעו בביצוע העבירות הנ"ל וגזר עליו 9 חודשי מאסר על תנאי.

רע"פ 3208/15 **דוד הקרי נגד מדינת ישראל** (11.05.15) - נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקש, בעל עבר פלילי, אשר הודה והורשע בכתב אישום מתוקן שייחס לו עבירת הפרעת שוטר במילוי תפקידו. נגד המבקש הוצא צו מניעה המורה לו ולנאשמת נוספת לסלק את ידם ממתחם מגורים בתל אביב. המבקש סירב לפתוח את הדלת לבקשת שני שוטרים וברח מהמקום. בית המשפט גזר עליו מאסר על תנאי.

ע"פ (מחוזי חיפה) 28726-12-14 **ויאצסלב לוקובסקי נגד מדינת ישראל** (19.2.15) - בית המשפט דחה את ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של איומים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. באותו מקרה איים הנאשם על שוטר ולאחר שהאחרון הודיע לו כי הוא מעוכב, הפריע לשוטר תוך שהוא נצמד אליו ומניף את ידו לעברו ואוחז בחוזקה במכנסיו במהלך התנגדותו לכבילה. בהמשך ובמהלך הנסיעה בניידת, המשיך המערער ואיים על שוטר אחר. הנאשם המשיך גם בתחנת המשטרה ואיים על שוב על השוטר האחר. בית המשפט גזר על הנאשם 60 ימי מאסר שירוצו בעבודות שירות, ללא ניכוי תקופה המאסר, 3 חודשי מאסר על תנאי ו- 2,000 ₪ קנס.

ת"פ (צפת) 5041-03-08 **מדינת ישראל נגד אדהם הייב** (7.1.10) - הנאשם הורשע בעבירות של הפרעה לשוטר

במילוי תפקידו ואיומים. באותו מקרה, הגיעו הצדדים להסדר טיעון אותו אימץ בית המשפט, ועל הנאשם הוטלו 5 חודשי עבודות שירות ו 7 חודשי מאסר על תנאי. באותו מקרה אף הופעל בחופף עונש מאסר מותנה שהיה תלוי ועומד נגד הנאשם.

ת"פ (נצרת) 17691-09-09 **מדינת ישראל נ' סאיב לובאני** (19.10.09) - הנאשם הורשע בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ואיומים. באותו מקרה, הגיעו הצדדים להסדר טיעון אותו אימץ בית המשפט, ועל הנאשם הוטלו 5 חודשי עבודות שירות, 4 חודשי מאסר על תנאי, חתימה על התחייבות בסך 3,000 ₪.

ת"פ (פ"ת) 37099-01-13 **מדינת ישראל נגד בוגדן סקלרוד** (30.01.14) - הנאשם הודה והורשע בעבירות הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, התנהגות פסולה במקום ציבורי והתנגדות למעצר. בית המשפט גזר עליו 3 חודשי מאסר על תנאי וקנס כספי.

ת"פ (חדרה) 7624-10-10 **מדינת ישראל נגד אלמן איסקוב** (9.5.11) - הנאשם הורשע בעבירות של איומים, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והעלבת עובד ציבור. בית המשפט גזר עליו 6 חודשי מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.

בעבירות האיומים, פסיקות בתי המשפט הן רבות ומגוונות וקיים מנעד רחב של ענישה, והכל כפועל יוצא מהסיטואציות הרבות והמגוונות העשויות לאפוף את עבירה:

ראה למשל, רע"פ 1293/08 **קורניק נגד מדינת ישראל** (2008), שם נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע באיומים כלפי בת זוגו ונדון ל-12 חודשי מאסר בפועל; עפ"ג (מחוזי מרכז) 20395-04-12 **אלכסנדר פריגין נגד מדינת ישראל** (2012) וכן רשות הערעור באותו עניין - רע"פ 9118/12 - שם דובר על נאשם שהורשע בעבירות איומים, נעדר עבר פלילי, אשר נדון ל-4 חודשי מאסר על תנאי; עפ"ג (מחוזי מרכז) 52083-12-10 **קפיש נגד מדינת ישראל** (2011), שם נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בביצוע עבירת איומים כלפי גרושתו ונדון ל-7 חודשי מאסר בפועל; רע"פ 8062/13 **ברזק נגד מדינת ישראל** (2014), שם הורשע הנאשם, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של איומים והעלבת עובד ציבור כלפי שוטרים. בית משפט השלום גזר על הנאשם 3 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות; ת"פ (שלום ראשל"צ) 46645-04-16 **מדינת ישראל נגד חדד** (2016), שם הורשע הנאשם בעבירת האיומים, בית המשפט אימץ את הסדר הטיעון והטיל 5 חודשי מאסר מותנה; ת"פ (שלום ראשל"צ) 23876-04-15 **מדינת ישראל נ' גבריאל יוספוב** (2016), שם הורשע הנאשם בעבירת איומים; ת"פ (שלום קריות) 15835-03-16 **מדינת ישראל נגד ג'מאל שרקאוי** (2016), שם הורשע הנאשם בעבירת איומים ונדון ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות; ת"פ (שלום ב"ש) 10/09 **מדינת ישראל נגד רוזין** (2010), שם הורשע הנאשם בשתי עבירות איומים ונגזרו עליו 4 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות; ת"פ (שלום פ"ת) 19595-07-10 **מדינת ישראל נגד טקלה** (2013), שם הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות בעבירות של איומים והתנגדות למעצר ונדון לחודשיים מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות; ת"פ (שלום ת"א) 1333/08 **מדינת ישראל נגד קדוש** (2009), שם הורשע הנאשם לאחר שמיעת ראיות בעבירה של איומים ונגזרו עליו 3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

נסיבות שקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין):

בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, על בית המשפט להתחשב בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, במידה שהתקיימו, ככל שהוא סובר שהן משפיעות על חומרת מעשה העבירה ועל אשמו של הנאשם.

הרקע והמעשים - הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות חלקי בעבירות של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, באופן שבעת מעצרו סירב להיכנס לניידת והתנגד למעצרו בכך שהשתולל, צעק, הניף את ידיו וניסה למנוע מהשוטרים לאזוק את ידיו. כמו כן, בעת שנחקר בתחנת המשטרה, איים בפגיעה שלא כדין בגופו של המתלונן, באופן שאמר לשוטרת שירצח את המתלונן.

חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה - הנאשם הוא המבצע הבלעדי של העבירה.

הנזק שנגרם והנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה - הנאשם במעשיו הפריע לשוטרים בעת מילוי תפקידם על שמירת החוק והסדר במקום, מעשיו של המתלונן לא גרמו לנזק ממשי, אך השתוללותו עת התנגד למעצר הייתה עלולה להידרדר חלילה, ולהגיע למצב של פגיעה פיזית בשוטרים.

הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה - על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם הגיע בשעה 1:00 לפתח דירתו של המתלונן וביקש ממנו שני כדורי ריטלין.

מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג (ב) לחוק העונשין):

מתחם העונש ההולם נקבע בעיקר על יסוד הנסיבות האופפות את ביצוע העבירה, ודרגת האשם שהפגין הנאשם בכל האירוע, על מנת לשקף הלימה ראויה בין חומרת המעשה, בנסיבותיו, במידת האשם שהפגין הנאשם בעת ביצוע העבירה, לבין העונש לו ראוי הנאשם בגין מעשיו אלה.

נוכח נסיבות ביצוע העבירות, כפי שתוארו לעיל, ודרגת האשם שהפגין הנאשם, אופי האיומים על המתלונן ברצח ומידת ההפרעה לשוטרים, **מתחם העונש ההולם בגין אירוע זה, נע בין עונש מאסר על תנאי ועד למספר חודשים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.**

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין):

בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ככל שהן מתקיימות וזאת במידה שבית המשפט סבור, שיש ליתן להן משקל בנסיבות המקרה, ובלבד שהעונש שיוטל בסופו של יום על הנאשם, לא יחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע.

הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם - הנאשם מתגורר עם אימו המבוגרת לבדו והוא המטפל העיקרי באימו,

שליחתו מאחורי סורג ובריאח עלולה לגרום לאימו קשיים כאשר האחרונה תיוותר ללא אדם שיוכל לטפל בה.

נטילת אחריות של הנאשם וחזרתו למוטב - הנאשם ניהל הוכחות באופן חלקי, כאשר בעקבות כך תוקן כתב האישום באופן משמעותי. הנאשם, מיד לאחר תיקון כתב האישום, לקח אחריות על מעשיו, הביע חרטה והודה במעשים שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן.

עברו הפלילי של הנאשם - לנאשם עבר פלילי מכביד בתחומים שונים של איומים, רכוש, סמים ואלימות. הרשעתו האחרונה מיום 16.12.18 בעבירות של איומים, התנהגות פרועה במקום ציבורי, תקיפה סתם וגניבה, בגין נדון ל- 4 חודשי מאסר בפועל וכן הופעל מאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד נגדו, כך שנדון סך הכל ל- 5 חודשי מאסר ו- 15 יום. כמו כן הוטלו עונשי צופים פני עתיד, צו התחייבות ופיצוי לנפגע העבירה.

העונש המתאים (סעיף 40 י"ד (2) לחוק העונשין):

העונש המתאים בנסיבות העניין, חייב לשקף את חומרת הנסיבות ומידת האשם שהפגין הנאשם באירוע, כמו כן את מכלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה וכן חייב העונש המתאים להלום את יתר הנסיבות האישיות של הנאשם והכל כפי שפורט בהרחבה לעיל.

בעניינו של הנאשם, שקלתי לחומרה את נסיבות ביצוע העבירה, את אופי האיום, ואת העובדה טיב עבירת ההפרעה לשוטר, שבוצעה כלפי אנשי אכיפת החוק. כמו כן, לקחתי בחשבון את עברו הפלילי של הנאשם, אשר ביצע בעברו עבירות רבות בגין אף ריצה מאסרים ממושכים.

יחד עם זאת, העבירות שבוצעו אינן ברף הגבוה של העבירות, האיום אמנם הושמע באוזני השוטרת, אך לא כלפיה, והופנה כלפי המתלונן, אשר לא היה עד לאיום עצמו. בכך, אני סבור כי יש להפחית מעוצמת הטלת האימה והפחד על המתלונן, אשר לא חווה את האיום בפניו, דבר אשר יש לו השלכה עונשית.

בנוסף, לקחתי בחשבון את העובדה כי הנאשם ניהל הליך הוכחות, אשר בסופו תוקן כתב האישום משמעותית, ורק לאחר שנמחקו חלק מהעבירות, הודה בעבירות שכן ביצע ולקח אחריות על מעשיו.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- 1. 11 ימי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בתאריכים 10.3.19 - 21.3.19, כך שאין מאסר לריצוי.**
- 2. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור את העבירות בהן הורשע בתיק זה.**
- 3. קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 4 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.7.19 ובכל 1 לחודש לאחר מכן. פיגור יעמיד את מלוא הקנס לפרעון מידי ויפעיל את צו המאסר שלצידו.**

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"א אייר תשע"ט, 26 מאי 2019, במעמד הצדדים.